

Колектив районного літературно-мистецького об'єднання «Веселка» поповнила ще одна шанувальниця художнього слова Тетяна ДУБИЧ. Народилася вона 1975 року у селі Миляч Дубровицького району. Тут закінчила 9 класів, у Дубні — культосвітнє училище. Працювала у бібліотеці с. Томахів. Зараз у відпустці по догляду за дитиною. Поезією захоплюється з дитячих років.

Літами зустріч поросла

Торкнусь легенько вашої руки.
Так вітер може колыхати тишу.
А наші долі — наче ті стежки —
На мить сплелись і знову розійшлися.

Та зустріч вже літами поросла.
І місця серед трав давно не видно.
Я кілька днів на спомин лиш взяла,
Бо ваша пам'ять так мені потрібна.

Торкнусь легенько вашої руки,
Нехай ніщо ваш спокій не тривожить.
Вже поміж нас давно птахи-роки,
На білий дим, на марева так схожі.

А спогади — сніжинками...

Я пригласить хочу на танець вас...

(З пісні)

Біла, біла метелиця запрошує на вальс.
Я попрошу один лиш раз на білий танець вас.
Закрутимось, загубимось у білих ми снігах,
А спогади — сніжинками на пройдених літах.

За щастя — смутком плачено, за зустрічі — розлукою.
За все, за все ми платимо — хто радістю, хто мукою.
Одну лиш зустріч попрошу в своїй долі з вами —
І хай танцює віхола із білими снігами.

І хай танцює віхола й запрошує на вальс,
Я попрошу один лиш раз на білий танець вас.

Тільки б ніжність була...

Тихо падає сніг на берізки, на клени,
Мов мелодія біла моєї любові.

І вже більшого щастя немає для мене —
Тільки б ніжність була в твоїм погляді, слові.
Тихо падає сніг...